

[Finansministeren.]

tinget til lovforslagenes gennemførelse, selv om det må blive i en noget ændret skikkelse.

Jeg takker også for den saglige behandling, som ordførerne har givet de to lovforslag. Måske var det, ligesom sagligheden på grund af manglende kendskab til problemerne kom i baggrunden under eftermiddagens forhandlinger, men jeg takker alligevel de ærede ordførere for deres saglige indstilling. Ganske vist indledte de tre ordførere for de to store oppositionspartier, de ærede medlemmer hr. Alfred Bøgh, hr. Foged og hr. Poul Møller, deres indlæg i dag med en række polemiske, for enkeltes vedkommende stærkt polemiske bemærkninger. Dem har jeg imidlertid ikke hæftet mig så særlig stærkt ved. Derimod hæftede jeg mig mere ved deres rent saglige bemærkninger om de to lovforslag.

Stærkest var vel nok kritikken dels af lovforslagenes sene fremkomst, dels af den korte tidsfrist, som er levnet folketinget til lovforslagenes behandling og gennemførelse. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forudsætningen for forslag af den karakter som lovforslaget om omsætningsafgift må være, at behandlingen bliver kortest mulig; det vil ikke mindst erhvervene være interesseret i. Men når det ærede medlem hr. Poul Møller vil påstå, at det skulle være noget ret enestående, at lovforslaget om årets udskrivningslov, som jo er nært forbundet med omsætningskatten, kommer så sent som i år, hvor det blev fremsat i folketinget den 9. marts, så finder jeg alligevel anledning til at gøre det ærede medlem hr. Poul Møller og for øvrigt også det ærede medlem hr. Foged opmærksom på, at denne sene fremsættelse ikke er noget enestående.

Hvis vi ser tilbage på de forrige år, vil man se, at forslag til udskrivningslov for 1952-53, som altså blev fremsat af den daværende venstre-konservative regering, først blev fremsat den 7. marts, og jeg kan af senere fremsættelser nævne datoerne 8. og 11. marts, så der er sådan set ikke noget opsigtsvækkende i, at forslag til udskrivningslov for i år, hvor det er kædet sammen med et forslag om omsætningsafgift med de krav om afgifternes tilrettelæggelse og de undersøgelser, der må foregå, først er fremsat den 9. marts. At tidsfristen er så kort, skyldes den særlige om-

stændighed, at Nordisk Råd i år afholder møde i Finland i næste uge. Jeg håber dog, at den omstændighed ikke skal forhindre, at udvalgsarbejdet hurtigst muligt kan komme i gang, sådan at vi kan udnytte de 14 dage, vi har til den 1. april, hvor udskrivningsloven gerne skulle være gennemført.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var synligt irriteret over, at jeg for mit vedkommende for et par måneder siden skulle have udtalt mig som modstander af omsætningsafgiften. Nu ved jeg ikke, hvor det ærede medlem har den udtalelse fra, men jeg skal gerne indrømme, at jeg lige så lidt som nogen anden her i salen har fundet anledning til at lægge nogen særlig begejstring for dagen med hensyn til gennemførelse af forøget skatteudskrivning, heller ikke med hensyn til denne omsætningskat, men jeg har heller ikke på noget tidspunkt erklæret mig som modstander deraf. Det er rigtigt, at jeg i efteråret har sagt, at omsætningskatten på dette tidspunkt ikke var aktuel, men da havde vi ikke det overblik over vor økonomiske situation, som vi har i dag, og som vi har haft de sidste uger. Havde vi haft mulighed for både at skaffe de midler til veje, som nødvendigvis må skaffes til veje, og for at foretage den nedsættelse af de direkte skatter, som nødvendiggøres af den skattestigning, vi må imødesee på grund af de stigende indkomster, havde vi haft mulighed for at løse disse problemer på mere ordinær vis — vi kan vist godt sige løse dem ved forhøjelse af de mere traditionelle afgifter, vi i forvejen har — ville det naturligvis have været det mest tiltalende; men sådan som den økonomiske situation er her i foråret, og sådan som den tegner sig fremover, har jeg i hvert fald ikke set anden udvej — og det har regeringen været enig i — for at skaffe de nødvendige midler til veje, end at vi i denne situation må gå til en almindelig omsætningskat.

Det ærede medlem hr. Poul Møller vendte sig særlig kraftigt mod udgiftsstigningerne og udgiftspolitikken, som han kaldte det, og han gav særlig udtryk for utilfredshed med, at denne udgiftsstigning ikke for det kommende år vil kunne dækkes af de 1 200-1 300 mill. kr.; jeg tror, det var det